

Vrhovni sud Srbije u Beogradu u veću sastavljenom od sudija: Vladimira Tamaša, predsednika veća, Milomira Nikolića, Ljubice Milutinović, Jovanke Kažić i Sofije Vagner-Ličenoski, članova veća, u parnici tužioca mal. AA, koga zastupa zakonski zastupnik majka AB, čiji je punomoćnik AV, advokat, protiv tuženog BB, čiji je punomoćnik BA, advokat, radi izmene odluke o dečijem izdržavanju, odlučujući o reviziji tuženog izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Novom Sadu Gž. 5284/2007 od 27.09.2007. godine, u sednici veća održanoj dana 23.01.2008. godine, doneo je

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tuženog izjavljena protiv presude Okružnog suda u Novom Sadu Gž. 5284/2007 od 27.09.2007. godine.

Presudom Opštinskog suda u Novom Sadu P. 7534/2006 od 11.05.2007. godine saglasno prvom stavu izreke, izmenjena je presuda Opštinskog suda u Novom Sadu P. 4586/99 od 30.03.2000. godine u delu koji se odnosi na visinu doprinosa izdržavanja, tako što je obavezan tuženi da na ime svog doprinosa za izdržavanje sina mal. tužioca AA, plaća mesečno 35% od svojih redovnih mesečnih primanja, umanjениh za poreze i doprinose za obavezno socijalno osiguranje počev od 23.05.2005. godine pa dok za to postoje zakonski uslovi, dospele rate odjednom a ubuduće do 10 u mesecu za tekući mesec, na ruke zakonskog zastupnika mal. tužioca, sve u roku od 15 dana, pod pretnjom izvršenja. U stavu dva izreke presude odbijen je zahtev tuženog kojim je tražio da se izmeni presuda Opštinskog suda u Novom Sadu P. 4586/99 od 30.03.2000. godine, u delu odluke o visini doprinosa za dečije izdržavanje, na taj način što će se on obavezati da na ime svog doprinosa za izdržavanje sina mal. tužioca AA plaća mesečno 20% od zarade koju ostvaruje počev od 12.12.2005. godine pa dok za to postoje zakonski uslovi, od 01 do 15 u mesecu za tekući mesec, a na ruke zakonskog zastupnika mal. tužioca. U stavu tri izreke presude, odbijen je zahtev mal. tužioca preko dosuđenog, a do zahtevanog procentualnog iznosa (40%) od redovnih mesečnih primanja tuženog. U stavu četiri izreke presude, odlučeno je da svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

Presudom Okružnog suda u Novom Sadu Gž. 5284/2007 od 27.09.2007. godine, odbijena je žalba tuženog i potvrđena napred označena presuda Opštinskog suda u Novom Sadu u prvom i drugom stavu izreke.

Protiv pravnosnažne presude Okružnog suda u Novom Sadu tuženi je izjavio reviziju zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu člana 399. Zakona o parničnom postupku ("Sl. glasnik RS" br. 125/04), Vrhovni sud Srbije je našao da revizija tuženog nije osnovana.

U provedenom postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 9. ZPP, na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti, a na druge bitne povrede odredaba parničnog postupka revizijom se određeno i ne ukazuje.

U pravosnažno okončanom postupku je utvrđeno, da je presudom Opštinskog suda u Novom Sadu P. 4586/99 od 30.03.2000. godine razveden brak između tuženog i majke maloletnog tužioca, da je mal. tužilac rođen _____. godine, poveren na negu, čuvanje i vaspitanje majci uz obavezu tuženog kao oca da doprinosi njegovom izdržavanju sa 30% mesečno od mesečne zarade koju ostvaruje, s tim što je ova obaveza u pogledu visine doprinosa van sudskim poravnanjem od 01.07.2001. godine izmenjena tako da tuženi počev od dana zaključenja poravnjanja 01.07.2001. godine pa ubuduće isplaćuje 18% od mesečne zarade. Maloletni tužilac sada ima ____ godina i učenik je __ razreda osnovne škole. Narušenog je zdravstvenog stanja. Zbog tumora ____ je dva puta podvrgnut teškim operacijama u toku 200_ i 200_. godine, nakon čega je započeo dug period rehabilitacije koja još uvek traje. Ponovo je učio da hoda i govori, svakodnevno je išao na kontrole i preglede što i danas povremeno čini. Ovakvo zdravstveno stanje kod tužioca zahteva i poseban režim ishrane i života, obavezno banjsko lečenje, posebne vežbe sa tegovima i plivanjem kao i odlazak na more. Maloletni. tužilac je ostvario pravo na dodatak za tuđu negu i pomoć u mesečnom iznosu oko 5.000,00 dinara, a majka maloletnog tužioca je ostvarila pravo na dečiji dodatak u visini od 2.000,00 dinara. Zbog zdravstvenog stanja maloletnog tužioca, njegova majka je napustila stalno zaposlenje, ostvaruje mesečnu primanja oko 5.500,00-6.000,00 dinara, povremeno radeći kod trećih lica. Maloletni tužilac sa majkom živi u stanu njenih roditelja, koji snose troškove stanovanja. Tuženik ostvaruje mesečnu neto zaradu u visini od 35.000,00 dinara. U više navrata je upućivan na rad u ____ preko svog preduzeća, sa mesečnim primanjima oko 500,00 USD. Sa svojom sadašnjom suprugom, koja je napustila stalni posao, živi u stanu čiji je vlasnik, ostvarujući mesečnu neto zaradu za zakupninu stana u visini od 88,05 evra.

posao, živi u stanu čiji je vlasnik, otplaćujući mesečnu ratu kredita za kupovinu stana, u visini od 88,95 evra. Ukupan iznos sredstava potreban za izdržavanje maloletnog tužioca iznosi 20.000,00 dinara mesečno.

Polazeći od utvrđenog činjeničnog stanja, nižestepeni sudovi su pravilno primenili materijalno pravo kada su delimično usvojili zahtev maloletnog tužioca za izdržavanjem u dosuđenom procentualnom iznosu i odbili protivtužbeni zahtev tuženog. Za primenjeno materijalno pravo nižestepeni sudovi su dali dovoljne i jasne razloge koje u svemu prihvata i ovaj sud. Članom 3. stav 1. Konvencije o pravima deteta ("Sl. list SRJ" br. 15/90), je predviđeno da u svim aktivnostima koja se tiču dece, bez obzira da li ih preduzimanjaju javne ili privatne institucije socijalnog staranja, sudovi, administrativni organi ili zakonodavna tela, od prvenstvenog su značaja najbolji interesi deteta. Stavom 2 istog člana je predviđeno da će se detetu obezbediti takva zaštita i briga koja je neophodna za njegovu dobrobit uzimajući u obzir prava i obaveze njegovih roditelja i drugih lica koja su za dete odgovorna. U članu 27. stav 1. i 2. Konvencije, priznato je pravo svakog deteta na životni standard primeren fizičkom, mentalnom, duhovnom, moralnom i društvenom razvoju deteta stim što roditelji ili druga lica odgovorna za decu imaju prvenstvenu odgovornost da u okviru svojih sposobnosti i finansijskih mogućnosti obezbede životne uslove potrebne za razvoj deteta. Odredbom člana 164. Porodičnog zakona propisano je da se visina izdržavanja može smanjiti ili povećati ako se promene okolnosti na osnovu kojih je doneta prethodna odluka, dok je u članu 162. stav 2. istog Zakona, propisano, da ako se visina izdržavanja određuje u procentu od redovnih mesečnih novčanih primanja dužnika izdržavanja, visina izdržavanja po pravilu ne može biti manja od 15% niti veća od 50% redovnih mesečnih novčanih primanja dužnika izdržavanja umanjениh za poreze i doprinose za obavezno socijalno osiguranje. U članu 154. stav 1. Porodičnog zakona je propisano da maloletno dete ima pravo na izdržavanje od roditelja, dok je u članu 160. Zakona propisano da se izdržavanje određuje prema potrebama poverioca i mogućnostima dužnika izdržavanja. U članu 161. stav 1. Porodičnog zakona je propisano da se izdržavanje po pravilu određuje u novcu, a u članu 162. stav 3. Zakona je propisano da ako je poverilac izdržavanja dete, visina izdržavanja treba da omogući najmanje takav nivo životnog standarda za detete kakav uživa roditelj dužnik izdržavanja.

Kod potreba dece za zadovoljenje ukupnih potreba, sa jedne strane, mora se imati u vidu njihova dobrobit, a sa druge strane potrebe i standardi njegovih roditelja i stav sredine u kojoj dete živi. Roditelju kod koga se dete nalazi na nezi, čuvanju i vaspitanju u vršenju roditeljskog prava u okviru ukupnih potreba za dobrobit deteta uzimaju se u obzir, ne samo koliko on stvarno troši za izdržavanje deteta već i koliko njegov rad i staranje uloženi u negu i podizanje deteta, doprinose izdržavanju deteta i njegovoj dobrobiti. Na osnovu izloženog, imajući u vidu utvrđeno činjenično stanje, Vrhovni sud nalazi da su nižestepeni sudovi pravilno primenili materijalno pravo, imajući u vidu potrebe maloletnog tužioca, njegov uzrast, njegove zdravstvene potrebe te ukupnu dobrobit, sa jedne strane, te mogućnosti tuženog da kao roditelj doprinosi izdržavanju maloletnog tužioca.

Pobijajući nižestepene presude, zbog pogrešno primenjenog materijalnog prava, revizijom se u suštini napada utvrđeno činjenično stanje, koje se u smislu odredbe člana 398. stav 2. ZPP, revizijom ne može pobijati. U reviziji tuženog se ponavljaju žalbeni razlozi koji su bili predmet detaljne i pravilne ocene od strane drugostepenog suda, na koje upućuje i ovaj sud, usled čega je izostalo detaljno obrazloženje ove presude, s obzirom da se njenim obrazloženjem ne postiže novo tumačenje prava niti bi se njome doprinelo ujednačenom tumačenju prava od strane nižestepenih sudova.

Na osnovu svega izloženog, Vrhovni sud je odlučio kao izreci ove presude na osnovu člana 405. Zakona o parničnom postupku.

Predsednik veća-sudija

Vladimir Tamaš, s.r.

Za tačnost otpavka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

VS